

Vlaams Parlement

Toespraak door Jan Peumans Vlaams Parlementsvoorzitter

Zondag 27 september 2015

Bij het in ontvangst nemen van de reeks 200 Jaar Koninkrijk der Nederlanden

Geachte Collega Mevrouw van Miltenburg,
Geachte Mevrouw van den Heuvel (ik ben blij dat ik de nieuwe Nederlandse
ambassadrice in ons land hier voor het eerst ontmoet)
Geachte heer Gouverneur Jan Briers,
Geachte heer Van Gelder,
Geachte heer Willaert
Geachte aanwezigen,

Ik vind het een hele eer dat ik hier uitgenodigd ben op deze bijeenkomst van burens en
tegelijkertijd vrienden.

Ik wil dan ook ondervoorzitter Frank Willaert van de Koninklijke Academie voor
Nederlandse Taal- en Letterkunde voor hun gastvrijheid bedanken.

Ook gaat mijn dank uit naar

- *de Vereniging voor Nederlands-Vlaams samenwerking ANV en*
 - *de Werkgroep 200 jaar Verenigd Koninkrijk der Nederlanden,*
- die hun schouders gezet hebben onder dit evenement.

Daarom, mevrouw Els Witte en Janneke Weijermars, mijne heren Wim Van Gelder en Rik
Vosters, hartelijk dank, ook voor het prachtige geschenk dat ik van jullie mocht
ontvangen.

Dames en Heren,

Alles draait hier vandaag dus om 200 jaar Verenigd Koninkrijk der Nederlanden: van
1815 tot 2015.

Tweehonderd jaar dus, van '15 tot '15. Ik sta even stil bij dat getal 15, want het is een
leuk toeval dat wij de Nederlandse minister-president Marc Rutte in het Vlaams
parlement mogen verwelkomen op de 15de van volgende maand.

En nog meer 15: wanneer hoorden Vlaanderen en Nederland het nauwst bij elkaar? Onder Keizer Karel. Wanneer werd die geboren? Jawel in het jaar 1500. En waar werd hij geboren?

Juist, hier in Gent: geboren in het Prinsenhof, gedoopt in de Sint-Baafskathedraal. De puzzelstukken vallen perfect in elkaar, het is de logica zelve dat we deze ontmoeting hier en nu laten plaatsvinden.

Het decor is alvast schitterend, hier in de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde, een belangrijke instelling voor Vlaanderen én Nederland. U reikt elk jaar een prestigieuze prijs uit in vijf verschillende categorieën. De poëzieprijs wordt dit jaar voor de derde maal uitgereikt. In 2005 ging hij naar Gerrit Kouwenaar, in 2010 naar Leo Vroman. Twee Nederlanders. Dit jaar valt de eer te beurt aan Leonard Nolens. Die heeft dus de Vlaamse achterstand teruggebracht tot 2-1.

Kijk, ik hanteer al een tussenstand zoals in het voetbal. Ik had me nochtans voorgenomen geen grappen te maken over het Oranje-elftal, maar Mevrouw Van Miltenburg heeft al naar het voetbal verwezen, dus mag ik mij dat ook veroorloven.

Die 2-1 dus, die duidt op een rivaliteit. Een gezonde rivaliteit, want zulke positieve concurrentie stuwt Vlaanderen en Nederland vooruit.

Toch zou ik nog veel meer de klemtoon willen leggen op samenwerking en samenhangigheid ondanks onze landsgrenzen. Die merken we best vlakbij de landsgrenzen, in Maastricht bijvoorbeeld.

Mevrouw van Miltenburg noemde zonet Maastricht een uitvalsbasis voor de kleine grensgemeenten, ik zou dat eerder een invalsbasis noemen.

In de weekends kent Maastricht een invasie van Belgische shoppers, door de week ontvangt ze steeds meer Belgische studenten. Dit jaar studeren voor het eerst meer dan 1000 Belgen aan de universiteit van Maastricht. En de rector magnificus is er een Belg, Luc Soete.

U ziet, de kruisbestuiving tussen Nederland en Vlaanderen is daar een vast gegeven. Het mooiste bewijs daarvan staat voor u. Ik, Jan Peumans, ben geboren in Maastricht.

Jawel, geacht publiek,

Mijn vader was een Belg, mijn moeder een Nederlandse. Mijn eerste job vond ik overigens in Sittard. Ook in Nederland dus.

Ik heb dus ervaring met Nederlanders en ik kan met een gerust gemoed zeggen dat het, ondanks 185 jaar landsgrenzen, niet moeilijk is voor Vlamingen en Nederlanders om samen te werken, iets wat de vele grensarbeiders overigens bewijzen.

Die samenwerking is overigens structureel, met als hoogtepunt een tweejaarlijkse topontmoeting in aanwezigheid van de beide minister-presidenten.

Dat zorgt voor steeds meer grensoverschrijdende in alle mogelijke domeinen.

Op economisch vlak bijvoorbeeld

Zo was er drie dagen geleden nog overleg op hoog niveau tijdens de Oesterpartij, een jaarlijkse overlegdag in Middelburg waar vooral synergieën tussen de havens van Rotterdam, Antwerpen en Gent op de agenda staan.

Het is ook niet meer dan logisch dat de Vlaamse en Nederlandse regering gezamenlijke handelsmissies organiseren, zoals naar Houston in 2013 en naar binnenkort naar Atlanta.

Op cultureel vlak beweegt er ook veel.

Na 20 jaar Cultureel Verdrag tussen Vlaanderen en Nederland is besloten om een nieuwe koers te varen: in plaats van veel gewicht te geven aan de Commissie die het verdrag moest honoreren, zullen de middelen voortaan besteed worden om Vlaanderen en Nederland gezamenlijk te presenteren aan anderen. Zo is een eerste gezamenlijk optreden gepland op de Buchmesse van Frankfurt, waar we samen als eregast fungeren in oktober 2016.

Op sportief vlak ligt het voorbeeld voor het grijpen.

Gisteren zijn in Antwerpen, Rotterdam, Apeldoorn en Eindhoven de Europese volleybalkampioenschappen voor vrouwen begonnen. Dat EK is een gezamenlijk initiatief van de Nederlandse en Vlaamse volleybalbonden.

Dames en Heren,

Ik zou nog 100 van die projecten kunnen opsommen. Bezoek u op internet gerust eens de website BesteBuren, dagelijks vindt u wel ergens Vlaams-Nederlandse evenementen.

Die ontspruiten niet uit het brein van denktanken of ministerieel opgelegde quota, integendeel. Ze zijn het gevolg van een erg gemeenschappelijke volksaard. Het treffendste voorbeeld daarvan konden we dit jaar meemaken bij de Kom op tegen Kanker-actie. Voor het campagnelied kwam heel Vlaanderen op natuurlijke wijze uit bij Thé Lau.

Zijn teksten gingen kwamen uit het diepst van zijn Nederlandse hart. Zijn muziek trof ons midden in onze Vlaamse harten. We waren één in ontroering, maar de verklaring is simpel: Vlaanderen en Nederland zijn één van hart.

Ik dank u.